

En av kunderna

Som kund till CVA och CFA har jag, som den första i dessa spalter, ombetts berätta något om vår verksamhet ute på förbanden. Det är mig ett nöje att få lämna ett litet bidrag till Eder tidskrift.

Flottiljens fredsorganisation

Flottiljchefen, som för befälet över flottiljen, har till sitt förfogande för flottiljens ledning tre regementsofficerare och tio stabsavdelningar för de olika förvaltningsområdena. Härutöver finnes tre flygande och en specialdivision jämte en flygtransportgrupp. Regoff 1 svarar inför flottiljchefen för flygutbildning, regoff 2 för markutbildning och regoff 3 för stridsledning.

Flottiljstab

Avd I är flottiljens centralexpedition och där handlägges dessutom ärenden som rör personal och flottiljens uppträdande i krig. Till avdelningen är dessutom en fotodetalj knuten. Avd II sköter den för flygverksamheten så betydelsefulla väderlekstjänsten. Avd III/IV svarar för byggnads- och flygfältsunderhåll, de värnpliktigas utrustning och den kanske för flygsoldaten viktigaste förvaltningsfrågan – mathållningen. Distributionen av drivmedel till flygplan och fordon skötes av avdelningen. Avd V, som då detta skrivs har särskilt arbetsamt med att bemästra "asiten", svarar för personalens hälsotillstånd. Avd VI skall jag återkomma till i det följande. Avd VII svarar för flottiljens signalförbindelser. Avd M sköter personalredovisnings- och mobiliseringsarbetet. Kassaavdelningen svarar för att personalen får sitt penningbehov tillgodosett och att olika leverantörer får sin beskärda del. Slutligen ingår i flottiljstaben FV musikkår i Västerås, vars tjänster ej endast F 1 tar i anspråk, utan även övriga närliggande militära förband och anstalter, bl a CVA och CFA. Musikkåren verkar även för att göra flygvapnet populärt hos civilbefolkningen, genom konserter i städernas parker sommartid samt på sjukhus m m.

Divisioner

De flygande divisionerna äro organiserade på en flyg- och en mark-

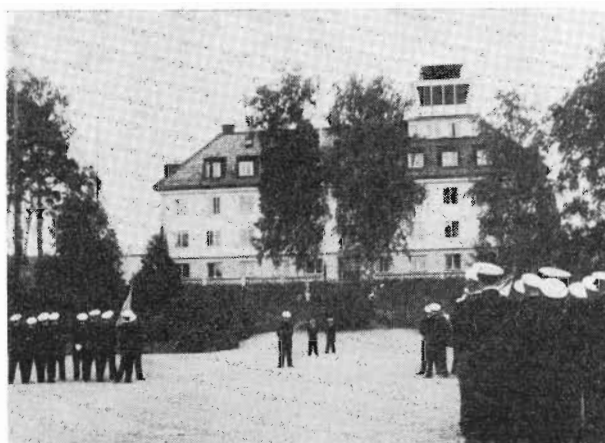
styrka. Flygande personalen – flygförare och flygnavigatörer – utgöres av militär personal i olika tjänstegrader. Markstyrkan, som närmast svarar för flygplanens tillsyn och klargöring, består till största delen av civilmilitär och vpl personal. Flygverksamheten vid divisionerna bedrivs antingen som grundläggande eller fortsatt flygslagsutbildning. Specialdivisionen tar hand om den nyinryckande flygsoldaten och ger honom en inblick i det militära livet i allmänhet och F 1:s i synnerhet. Här sker centralt den militära utbildningen under några veckor, varefter de vpl placeras på stabsavdelningar eller på de flygande divisionerna för att fortsätta sin utbildning för avsedd krigstjänst. Till specialdivisionen är flottiljpolisen knuten, som i första hand svarar för flottiljens vakthållning.

Materielavdelningen

Avd VI, under flottiljingenjörens ledning, ansvarar för vård och förvaltning av flygmaterielen. Avdelningen är organiserad på sektioner med funktioner i stort motsvarande cv:s avdelningar – en cv i miniatyr. Personalen är, till skillnad mot förbandets i övrigt, till största delen civilanställd. Personalstyrkan uppgår till drygt 100 personer, varav ett

femtio-tal yrkesarbetare. Eftersom flottiljingenjören i stort ansvarar för flygmaterielens skötsel på hela flottiljen, är vid avdelningen placerad ett relativt stort antal ingenjörer och annan teknisk personal, vilka ej huvudsakligast äro knutna till verkstadstjänsten. Samma är förhållandet beträffande kontorspersonalen, som ombesörjer bl a den hålkortsmässiga flygtidsredovisningen och flygplanlägesuppföljningen vid flottiljen. I personalstyrkan ingår ett tjugotal civilmilitära tekniker, som centralt utför periodiska tillsyner på divisionernas flygplan. Avd VI har att betjäna de flygande divisionerna och övriga stabsavdelningar betr flygmateriel. Som sådan räknas förutom flygplan med dess utrustning, motorfordon av olika slag, vapen och ammunition, signalmateriel, fallskärmar och livbåtar, maskiner för flygfältsarbeten m m. För denna materiels förvaring och vård finns, till skillnad mot vid cv, ett s k flygförråd jämsides med verkstadsförrådet. På grund av flottiljens karaktär av nattjaktförband ingår i flygverkstaden en relativt stor televerkstad för service av radarmateriel. Då arbetsfältet är stort och arbetsuppgifterna mycket skiftande, ställes det ofta stora krav på personalens yrkesskicklighet inom de olika yrkesfacken. För större

F 1:s kanslihus, sett från flottiljens uppställningsplats

Flottiljchefen, överste Gösta Odqvist leder företagsnämndens överläggningar. Förutom ordföranden i mitten är herrarna på högra sidan: flottiljingenjören, flygdirektör Oscar Björnhagen, montören Arne Jansson och 1. verkmästare Arthur Quick. På den vänstra sidan kontorsskrivare Sivert Sjögren, som lämnat artikelförfattaren uppgifter om F 1 under de gångna åren, plåtslagaren Georg Westerfors, tff flottiljintendenten, kapten Inge Hultén och montören Sven Johansson

arbeten ha vi att förlita oss till de centrala flygverkstäderna. Verkstaden är i likhet med cv självförsörjande och har en årlig omsättning av ca 1.700.000: - kr. För material- och reservdelsförsörjningen disponerar vi ett under CFA sorterande filialförråd där ca 20.000 olika materialslag lagerföres.

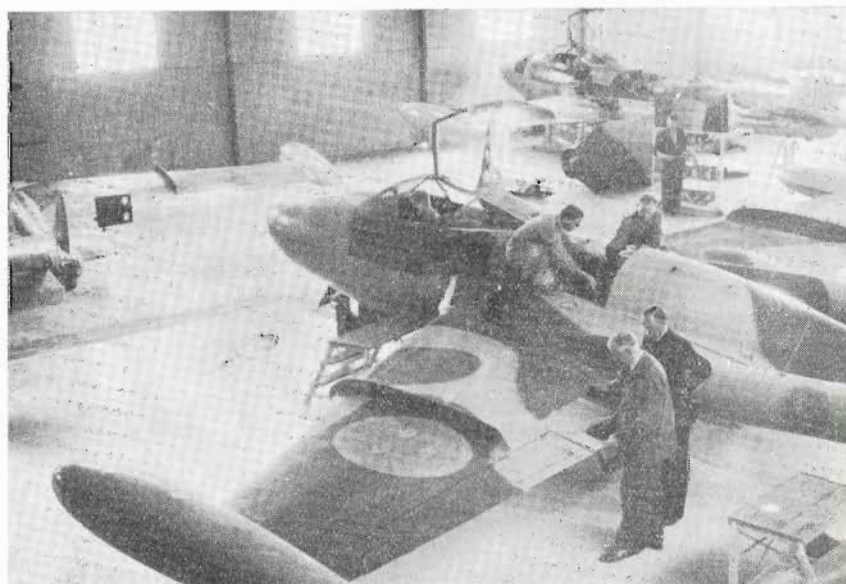
Vägen till dagens förhållanden och problem vid F 1 har emellertid varit lång och i vissa avseenden kanske också besvärlig.

En återblick på de gångna åren

På hösten 1929 flyttade F 1, under benämningen 1. flygkåren, in i gamla I 18:s kaserner på Viksäng för att övertaga dess lokaler och traditioner. Kårorder nr 1 är utfärdad den 1.10.1929, dessförinnan hade ett fåtal befattningshavare under tre månader förberett inflyttningen. Begränsad flygverksamhet bedrevs med sjöflygplan såväl detta som påföljande år. Flygplanparken utgjordes av 2 lånade Rolls-Royshansor och 2 kaserade Drontar, de senare för undervisningsändamål. Förläggningen vid Viksäng bibehölls till 1944, då det nya och moderna etablissemnet vid Hässlö togs i bruk. Under 1930-31 uppfördes de första hangarerna och flygverkstaden på det blivande landflygfältet Hässlö. Kåren tilldelades Phönixjagare, Drontar, Thummelisa och Fokkrar, vilka hoppade fram mellan grästuvorna på fältet. Nutidens upplysta rullbanor kunde man inte ens drömma om på den tiden.

På hösten 1931 kom de första

Bristol Bulldogg, och under 1932 Jaktfalkarna, därmed började den första jaktutbildningen vid F 1. Huvudsakligast bedrevs dock alltjämt sjöflyg med de nu tillkommande modernare Heinkel He 5 i dess olika versioner. Under 1932 och 33 tillfördes F 1 ytterligare jaktpl och förbandet övergick till jaktkår. Från den tiden minns väl den äldre läsekretsen jakten på spökflygarna i övre Norrland. 1935 kom Hawker Hart (S 7), som sedermera omdöptes till B 4, och blev det första störtbombplanet i vårt land eller som det officiellt hette lätt bombplan. Den välbekanta och pålitliga B 3an (Junkers Ju 86 K) gjorde sitt intåg - eller

Reparationsarbete på J 33 diskuteras

rättare inflygning på F 1 1936. Den trots tjänare, som än i dag trots "uppnådd pensionsålder" ännu fullgör viss tjänst, har nog satt sin speciella prägel på livet vid F 1. Detta fpl skulle nämligen under de kommande krigsåren bli F 1:s beväpning och utgöra en väsentlig del av vårt lands neutralitetsskydd. Efter denne trotjänare följde B 18 under några år, varefter det första nattjaktplanet Mosquito medförde en ändrad rutin och ändrade arbetsförhållanden för F 1 personal. Med Mosquitos tillkomst kom radarmateriellen att utgöra en viktig och till en början svärbemästrad faktor i underhållstjänsten, såväl beträffande den flyg- som markbundna. Och därmed är vi framme vid vår nuvarande vapenbärare Venom, J 33.

2. flottiljingenjören, flygingenjör Anders Weström, som förutom att vara stf avdchef handhar utredningsärenden och teknisk utbildning

Problemen - eller kanske rättare det alltid återkommande problemet var under de första åren detsamma som nu - ständiga bekymmer för att få anslagen att räcka till. Enda skillnaden var väl egentligen att man då rörde sig med lika många tiotusentappar, som vi nu omsätter miljoner. Underhållstjänsten har i takt med materielens mer komplicerade konstruktion avsevärt förändrats, vil-

ket medfört krav på speciella provnings- och översynsutröstningar. Detta har i sin tur medfört att förbanden i större utsträckning blir beroende av de centrala verkstädernas och centralförrådets kapacitet. "Under en återblick på de gångna åren" nämnde jag att F 1 övertog I 18:s traditioner i och med övertagandet av dess kaserner. Detta begrepp bör kanske klarläggas litet närmare. Till skillnad mot övriga flygvapnets förband för F 1 dubbla fanor framför trupp – förutom sin egen jämväl gamla Kungl Västmanlands regementes fana. Regimentet upplöstes 1927 efter en 300-årig ärorik tillvaro. Förutom fanan förvaras "regimentets kalk" och en del andra min-

nesföremål i flottiljens ordersal. När dessa föremål överlämnades vid en högtidlighet 1943 förklarades F 1

vara det gamla regimentets arvtägare och traditionsbevarare – ett arv som förpliktar.

Förrådsförvaltaren Fritz Vogeler diskuterar något materielproblem med FCPF:s klubbordförande Gustav-Adolf Fredriksson

